Ще нікому з містечкових
Не траплялось тут бувати;
Я ж прорвався випадково
І, нівроку, пізнувато...

Без наказу, без запросин
Я у пісню взяти ладен
Гір верхів'я й неба просинь,
Неба світлої Еллади.

Я забіг сюди на хвильку
Без запросин, без мандату...
Це зашкодить вам хоч стільки —
Я хотів би вас спитати.

Чи ж тісніша в вас тіснота,
Як один куди змандрує?
Та й не бійтесь — все достоту
Вам віддам, що тут знайду я.

Не змарнуюсь на чужині
І нічого не розтрачу,
Берегтиму, як святиню,
Нашу сутність, нашу вдачу.

Без наказу, без запросин
Я візьму у пісню радо
Гір верхів'я й неба просинь,
Неба світлої Еллади.